

Ifølge § 5 skal uden for Rigsdagssamlingerne Tilslutning efter §§ 1 og 3 indhentes fra de sidst valgte Finansudvalg.

§ 6 foreskriver, at de i Henhold til § 3 afholdte Udgifter skal søges bevilget paa de aarlige Bevillingslove og opføres under en særlig Konto paa Statens Formueregnskab. Dækning for den Del af de afholdte Udgifter med Tillæg af tilskrevne Renter, som ikke afvikles ved Lagerbeholdningers Anvendelse i ordinær Statsdrift eller ved Salg, tilvejebringes ved *forholdsmæssig Forhøjelse af de Indkomstskattebeløb*, der ved Paaligningen i Henhold til Lov Nr. 149 af 10. April 1922 udkommer for Skatteaarene fra og med 1939—40 til og med 1948—49. Forhøjelsens samlede Beløb for det enkelte Finansaar fastsættes ved de aarlige Finanslove. Finansministeren fastsætter de nærmere Regler for Forhøjelsens Beregning og Opkrævning og bemyndiges til at afholde de dertil fornødne Udgifter.

Endelig bestemmes det i § 7, at Loven ikke gælder for Færøerne.

Forslaget til Loven vedtoges uændret, i Folketinget med 88 Stemmer (Regeringspartierne, Venstre, Det konservative Folkeparti og Det frie Folkeparti) mod 4 (Retsforbundet) og i Landstinget enstemmigt med 70 Stemmer.

Som Ordfører for Retsforbundet gik *Oluf Pedersen* imod Lovforslaget, ikke alene fordi det indeholdt Militærbevillinger, men tillige som Følge af, at Pengene skulde tilvejebringes ved Laan. Selve Oplagringen af Varer fandt Partiet hensigtsmæssig, men den burde ikke ske gennem Staten; alt hvad der behøvedes, var en Ophævelse af Valutacentralen. Visse Foranstaltninger vedrørende det civile Luftværn kunde være paa deres Plads; man kunde imidlertid ikke gaa med til at give Regeringen en saa udstrakt Bemyndigelse paa dette Omraade.

Aksel Larsen (D.K.) kunde ikke stemme for Lovforslaget, idet hans Parti maatte tage Afstand fra den Maade, hvorpaa Forsvarsmagten er organiseret, og fra Regeringens udenrigspolitiske Indstilling.

Brorsen (V.), *Christmas Møller* (K. F.) og *Hartel* (F. F.) betragtede de foreslaaede Foranstaltninger som et Skridt i den rigtige Retning, men mente, at der skulde mere til. I Folketingsudvalgets Betænkning udtalte det konservative Mindretal herom, at Partiet havde tilbudt at forøge Statslaanet med 25 Mill. Kr., saa at man ved Siden af de Opgaver, som tænktes løst ved Loven, kunde tage fat paa den Supple-